

جشنواره ملی طنز و رسانه «طنز پهلوی» تمدید شد

دبیر خانه جشنواره طنز پهلوی با توجه به درخواست مخاطبان، مهلت ارسال آثار را تمدید کرد. با اعلام عباس حسین‌نژاد، دبیر هفتمین جشنواره طنز و رسانه «طنز پهلوی» این رویداد تا ۳۱ خردادماه ۱۴۰۲ تمدید شد.

مقاصبان حضور بخش ویدئوهای فضای مجازی می‌توانند ویدئو کلیپ‌های طنز خود را از اجراهای طنز و کمدی از جمله استندآپ، شعر خوانی طنز، داستان خوانی طنز و پادکست در صفحات مجازی خود منتشر و لینک آن را به جشنواره ارسال کنند. آخرین مهلت ارسال اثر به دبیر خانه هفتمین جشنواره طنز و رسانه «طنز پهلوی»، ۳۱ خردادماه ۱۴۰۲ است. این رویداد طنز که از سوی معاونت مطبوعاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و اداره کل فرهنگ و ارشاد استان گیلان به دبیری عباس حسین‌نژاد (مدیر دفتر طنز حوزه هنری) و همکاری شبکه نسیم سیما برگزار می‌شود، ۱۵ تیرماه ۱۴۰۲ در فوسن، زادگاه کوه‌نمیز صابری فومنی (گل آقا) بر گزیدگان خود را معرفی خواهد کرد.

۳۰۰ فیلمنامه کودک در «صندوق پروانه»

به گفته دبیر روابط عمومی سسی و پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در بخش حمایت از فیلمنامه‌ها از سوی صندوق پروانه تا پایان مهلت اعلام شده ۱۱۵۰ اردیبیَهشت‌ماه - بیش از ۳۰۰ طرح ارسال شده است. به گزارش جوان از روابط عمومی جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، فاطمه آذری دربار ه طرح‌هایی که به «صندوق پروانه» ارسال شده‌اند، گفت: صندوق پروانه در راستای حمایت از سینمای کودک و نوجوان با در اختیار گذاشتن فاند (Fund) در سه بخش فیلمنامه، تولید و پساتولید در جهت توسعه سینمای کودک قدم برداشته است که در بخش حمایت از فیلمنامه‌ها از سوی این صندوق تا پایان مهلت اعلام شده -۱۵ اردیبهشت‌ماه- بیش از ۳۰۰ طرح ارسال شده است. وی افزود: طرح‌ها و فیلمنامه‌ها در معاونت فرهنگی فارابی با شاخصه‌ها و معیارهای مختلفی از نظر جذب مخاطب، مزیت اقتصادی، مرچندایزینگ و آموزشی در حال بررسی است تا آثاری که شرایط حمایت از آنها وجود دارد، انتخاب شوند.

آذری گفت: بررسی و انتخاب فیلمنامه‌ها بخش پیچیده و مهمی است و گروه رسیدگی صندوق پروانه بدون اتلاف وقت در حال مطالعه این آثار از جهات مختلف است تا هرچه سریع‌تر آثاری طرح‌های منتخب را اعلام کنند، اما این حجم از استقبال از صندوق پروانه طبیعتاً این روند را کمی زمان‌بر کرده است.

گرسی جدید ایران در یونسکو

ایران به عنوان «معاون کنوانسیون ۲۰۰۱ حفاظت از میراث فرهنگی زیر آب یونسکو» انتخاب شد.
ایران جوان به نقل از نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران در یونسکو، در جریان برگزاری مجمع عمومی کشورهای عضو کنوانسیون حفاظت از میراث زیر آب یونسکو که در مقر یونسکو در پاریس در حال برگزاری است، ایران با اجماع به عنوان معاون مجمع و عضو هیئت رئیسه کنوانسیون مذکور برای مدت دو سال انتخاب شد. ایران از سال ۱۳۷۸ رسماً به کنوانسیون حفاظت از میراث فرهنگی زیر آب پیوست. هدف اصلی از ایجاد این کنوانسیون ایجاد ساز و کار مناسب همکاری ایران بین‌المللی برای حفاظت از میراث باقیمانده در زیر آب‌های بین‌المللی و سرزمینی است. یکی از اصول این کنوانسیون همکاری علمی و فنی در این حوزه است. شورای علمی بین‌المللی این کنوانسیون به کشورهای عضو مشورت می‌دهد. از سوی دیگر با توجه به پیچیدگی‌های فنی و تکنولوژیکی حوزه میراث زیر آب، کشورهای عضو متعهد می‌شوند چنانچه از فناوری پیشرفته‌ای در این زمینه برخوردار باشند یا شرایطی آن را در اختیار حفاظت میراث زیر آب سایر اقرار دارند.

هشتمین ماهنامه گرای انقلاب منتشر شد

هشتمین ماهنامه گرای انقلاب با محوریت بررسی وقایع تاریخی و سیاسی منتشر شد. به گزارش جوان، هشتمین ماهنامه گرای انقلاب با محوریت بررسی وقایع تاریخی و سیاسی و همچنین پاسخ به برخی شبهات و شایعات منتشر شد.

حضرت امام در عاشورای حسینی، ماجرای عزل بنی‌صدر از فرماندهی کل قوا، خیمه‌شب‌بازی برای تاراج نفت ایران، نگاهی تاریخی به اولین دوره مجلس شورای اسلامی، حرکت عمومی، حلقه اتصال مردم و حاکمیت، از چپبه دوم خرداد تا گروه سیاسی اصلاح‌طلب، قیام‌الله، زیربنای مکتب‌امام خمینی، دانشجوی سیبچی علوم انسانی باید کلمه خلق کند، انتخبات ترکیه و تأثیر آن بر روابط ایران و ترکیه، ورود جریان نفوذ به جریان اسلام، فراز و نشیب‌های مجلس یازدهم و چرخ‌مشهرها در پیش است؟ سرفصل‌های این نشریه را تشکیل می‌دهند.

نقد فیلم

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیرمسئول: محمدجواد اخوان
سر‌دبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید احمد قصیر
کوچه چهاردهم غربی پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰
توزیع: مؤسسه نشرگستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۷۷۸ | پنج‌شنبه ۲۵ خرداد ۱۴۰۲ | ۲۶ ذی‌القعدة ۱۴۴۴ | آذان ظهر: ۱۲:۰۵ | غروب آفتاب: ۱۹:۲۲ | آذان مغرب: ۱۹:۴۲ | نیمه‌شب شمعی: ۲۳:۱۱ | آذان صبح فردا: ۰۲:۰۱ | طلوع آفتاب فردا: ۰۴:۴۸

حکمت

امیرالمؤمنین امام علی علیه‌السلام:
نصیحت کردن تو(دیگران را) در حضور جمع، خرد کردن و کوبیدن شخصیت طرف است.
میزان الحکمه، ج ۱، ص ۵۸۲

خانه سینما، صنف یا تریبون سیاسی!

اینکه یک مجمع بزرگ صنفی به جای آنکه در خدمت منافع سیاسی گروه‌اندکی باشد در خدمت چند هزار عضو نیازمند قرار بگیرد دست نیافتنی نخواهد بود

صراحت تکلیف را روش کرد که «آن ... را لولو برد!» خبرنگاری هم نبوده که بپرسد خانم عزیز مگر چه اتفاقی افتاده که اینطور کف‌گیر به ته‌دیگ خورده‌ است؟ خب دولتی رفته و دولتی آمده، شما چرا در مقام سیاست به جای روال عادی قبل دنبال گرفتن بودجه مصوب باشید؟ حاضرید به قیمت تضییع حقوق اعضا، موضع‌گیری مخالف و تقابل را پیشه کنید؟» اشاره فیهیم به نشست رسانهای اخیر مرضیه برومند، مدیرعامل خانه سینماست که در آن به جای آنکه از صنف خانه سینما دفاع کند، تلاش کرد در مخالفت با سازمان سینمایی و رئیس آن سازمان سخن بگوید. جالب اینجاست که محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی از برخورد با سینماگرانی که قانون را دور می‌زنند و در فیلم‌های بدون مجوز کار می‌کنند، خبر داده بود و برومند به جای حمایت از قانون‌گریزی در پاسخ خزاعی گفته بود: «خیلی تعجب کردم و فکر می‌کنم آقای خزاعی نمی‌خواسته این را بگوید که احتمالاً زبانش این‌طور چرخیده و این صحبت را مطرح کرده است. خانه سینما چنین موضعی را قبول ندارد.»

اولویت‌های فراموش شده خانه سینما
حتی اگر به قول فیهیم، خانه سینما برای گرفتن بودجه و کمک مالی دستش جلوی دولت دراز نبود، آیا باز هم یک نهاد صنفی در جایگاهی است که بخواهد در مقابل قانون بایستد و آن را قبول نداشته باشد؟!

البته این نوع موضع‌گیری صرفاً منحصر به خانم برومند نیست و عقاب وی نیز در این کار ید طولایی داشتند. سیدحیاهاشمی، تهیه‌کننده سینما در مصاحبه‌ای که سال گذشته انجام داده بود هشداری را مطرح کرد که هنوز هم به آن توجه نشده است. هاشمی گفته بود: «ما باید خانه سینما را به مسیر واقعی خودش برگردانیم.

طرح مسائل و مطالبه‌گری از خانه سینما، به‌خصوص در حوزه‌های معیشتی و رفاهی موضوعی است که در این آمایشه‌بازار به کل فراموش شده است. این از اولویت‌ها و انتظارات همه سینماگران از مدیران و گردانندگان خانه سینماست. خانه سینما به عنوان مرکز بزرگی برای تجمع و همفکری سینماگران از ابتدا بنا بود وجه حمایت از اعضایش غالب باشد که متأسفانه هرچه جلوتر رفتیم از این کار کرد و هدف همیش فاصله گرفت. وقتی خانه سینما را به یک جریان محفلی خاص متصل می‌کنیم و سیاستگذاری و مدیریت را در دست آنها می‌دهیم طبیعی است که خانه همه سینماگران به محفل برخی خواص تبدیل می‌شود!»

شاید دخالت سازمان سینمایی برای تغییر قهیری خانه سینما منجر به حواشی مانند سال‌های بعد از ۱۳۸۸ شد، اما می‌توان این درخواست را داشت که با ورود نهاد‌های نظارتی، خانه سینما به وسیله خود اعضا اصلاح شود و کارکرد واقعی خود را به دست آورد تا حداقل یک مجمع بزرگ صنفی به جای آنکه در خدمت منافع سیاسی گروه‌اندکی باشد در خدمت چند هزار عضو نیازمند قرار بگیرد.

هادی عسگری

از حدود سال ۱۸۵۰، یعنی ۱۷۳ سال پیش نهادهای صنفی در قالب اتحادیه‌های کاری‌گری برای تصمیم‌درباره حقوق شغلی و دفاع از منافع صنفی شروع به شکل‌گیری کردند. البته تاریخ‌نویسان معتقدند اتحادیه‌های صنفی از زمان دولت‌های محلی در یونان و روم باستان شکل گرفته‌اند.
با این حال موضوع این نوشته بررسی تاریخچه اتحادیه‌های صنفی نیست، بلکه به دنبال پاسخ به این سؤال است که چرا برخلاف تمامی صنوفی که در ایران برای پیگیری خواسته‌های خود اتحادیه وانجمن دارند در سینمای ایران مرکز ی به نام «خانه‌سینما» وجود دارد که کارکردهای صنفی آن در حداقل ممکن است و در عوض مواضع سیاسی مدیران این مرکز صنفی بر ذغدغه‌های شغلی و حرفه‌ای آنها رجحیت دارد؟

خانه سینما سوگلی لوس!
خانه سینما از سال ۱۳۶۸ هجری آغاز به کار شده است. در همان ابتدا هم تصمیم گرفته شد

از محل درآمد سینماها، یعنی درآمد ناشی از فروش بلیت، درصدی را به خانه سینما بدهند تا در راه رفاه سینماگران هزینه کند. به عبارت دیگر دولت به جای آنکه مستقیماً بخواهد اهالی سینما کمک‌هزینه بدهد، خانه سینما را به عنوان یک نهاد واسط ایجاد کرد که کار را به صورت صنفی پیش ببرد. هیئت دولت در راستای خدمت تمام‌دقه به خانه سینما، حتی محل استقرار این نهاد صنفی را نیز تأمین کرد، یعنی در زمانی که باقی صنوف از محل درآمد صرف و حق عضویت اعضا، محلی را برای استقرار دستگاه اداری انجمن یا اتحادیه صنفی می‌خرند یا اجاره می‌کنند، خانه سینما از همان ابتدا سرباز دولت بوده است.

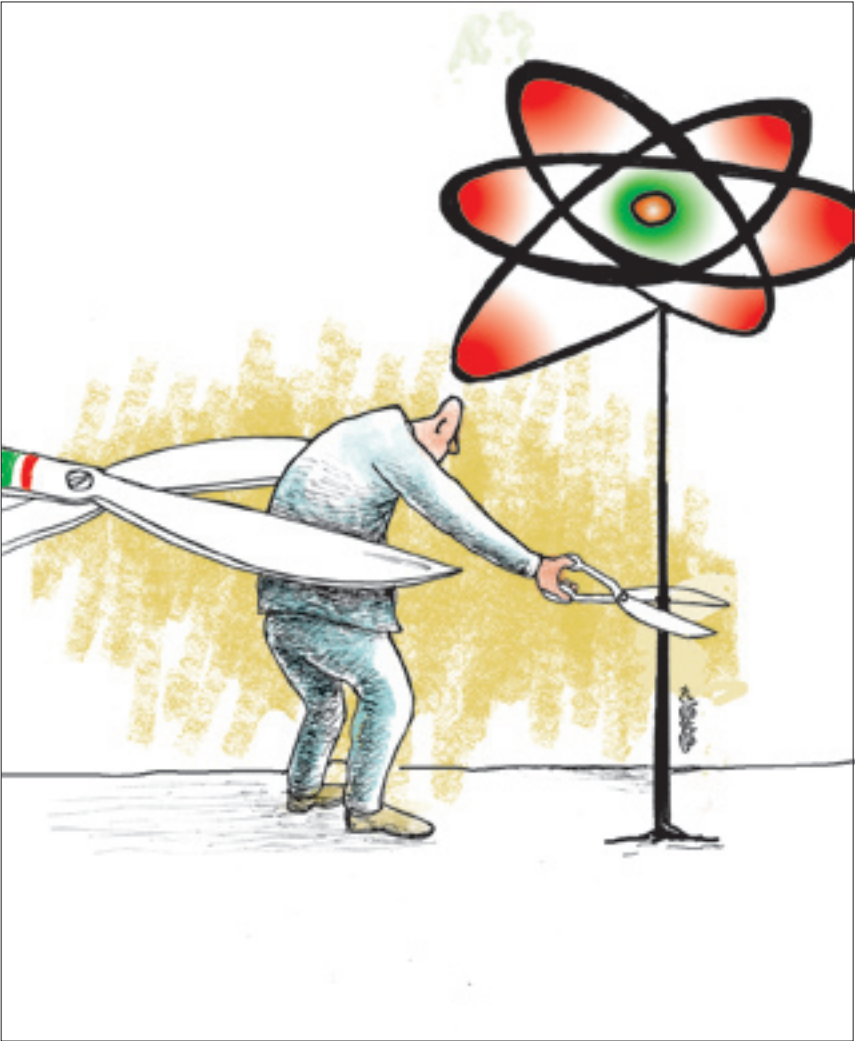
با اینکه این مجمع صنفی بیش از دیگر صنوف از مواهب دولتی و حاکمیتی برخوردار بوده، در سطح هیئت حاکمه، خانه سینما فراتر از خواسته‌های صنفی عمل کرد و حتی خود را در بزنگاه‌های تاریخی در مقابل حاکمیت قرار داده است. تلاش وافر اسکانداران این نهاد صنفی برای گرفتن ژست فعالان سیاسی و اپوزیسیون در شرایطی است که سینما یکی از معدود مشاغل‌ای است که در آمد آن نه از جریان عرضه و تقاضا، بلکه از محل کمک‌های مستقیم

«عروسی مردم» در گیر حفره‌های دراماتیک

می‌ماند، مضمون کلی فیلم همان دروغبویی و افتادن این دو جوان در دام است، اما فیلمساز تصور کرده‌اگر پایان فیلمش را طوری شکل بدهد که تمام وقایع دیده شده خیال‌باشد، اینگونه می‌تواند به مخاطب رودست بزند که البته این نه رودست است و نه غافلگیری! این سرکار گذاشتن مخاطب با قصه‌ای است که اساساً نه فانتزی است و نه می‌تواند موقعیت‌های ایجاد شده را مفرح جلوه دهد، چراکه از اساس موقعیت‌های ایجاد شده از همان دقایق اولیه در خیال شیماست، پس چطور می‌شود ما نوید را به تنهایی در خیال یا تصور شسیمابینیم؛ این می‌تواند برداشتی غلط و

نما | حسین کشنگار

تلویزیون

سریال «نیکان» و اصرار بر چادری بودن متهمان!

قرار نبود چادر مشکلی لباس متهم باشد، اما مجموعه تلویزیونی در حال بخش شبکه ۳ پس از آن همه اعتراض اجتماعی همچنان اصرار بر این موضوع دارد!

معصومه طاهری

به تازگی شبکه ۳ سریالی را روی آنتن پخش برده‌است، به نام «نیکان» که یک ملودرام اجتماعی به کارگردانی علی سرهنگ است. داستان آن درباره دختر نوجوانی به نام «نیکان» است که کارآفرینی می‌کند و در این بین با مشکلات و چالش‌های مختلفی روبه‌رو می‌شود. هر چند هنوز زود است تا این مجموعه را نقد و بررسی کنیم و باید حداقل نیمی از آن بخش شده باشد، ولی آنچه باعث شده به «نیکان» بپردازیم، نکته‌ای در

لاهلای مجموعه است و آن اینکه در همان ابتدا وقتی سیما مادر نیکان به خاطر مکمل‌های تقلبی شرکت دستگیر شده‌او را با پوشش چادر نشان دادند، در ملاقات با مادر هم نیکان و مهمتاپ دوست سیما با چادر مشکلی به زندان آمدند و بعد از آن چادر را کنار گذاشتند یا در جلسه دادگاه هیچ کدام از شاکیان چادری نبودند، آن وقت خانم متهم با پوشش چادر به دادگاه احضار شده‌بود، گویا چادر نشان و لباس متهم، زندان و دادگاه است. اتفاقی که اصلاً پبنده و مناسب در سریال نبود و دل هر مخاطب معتقد و محبه‌ای را به درد آورد، چراکه توقع می‌رفت پس از دوره‌ای اعتراض و انتقاد به این رویه غلط، شاهد عدم تکرار آن باشیم، ولی متأسفانه در یک مجموعه تازه بخش تلویزیونی به این مسئله توجهی نشده‌است. گویا بروکل‌هایی وجود دارد تا همیشه چادر در سریال‌ها تداوی منفی داشته باشد.

سال‌ها قبل در سکناسی از فیلم سینمایی «دست‌های خالی» ساخته ابوالقاسم طالبی، مر یلا زارعی هنگامی که بازداشت شده‌بود، در نقش متهم حاضر به سر کردن چادر مشکلی نشد و خیلی با معنا خطاب به‌أموران گفت: «قرار نبود چادر مشکلی لباس متهم بشود.» به واقع هم همین است نباید هر کس را

رویداد

باز یگر خوش اخلاق و بی‌حاشیه سینما و تلویزیون در گذشت

نقطه پایان مقابل زندگی اسماعیل سلطانیان

جراحی رفت. پس از این اتفاق بیشتر خاشنه‌نشین بود. خودش درباره دلیل کم‌کارش در چند سال اخیر می‌گوید: مدتی که بیمار بودم و نمی‌توانستم سر کار بروم، بعد از آن هم نقش‌هایی که پیشنهاد می‌شود، نقش‌های حاشیه‌ای است و مثلاً برای یک روز کار دعوتیم می‌کنند که قبول نمی‌کنم. این بازیگر فقط یک‌بار به عنوان فیلمساز پشت دوربین رفت و تصمیم به فیلمسازی گرفت و فیلم «همه‌دختران من» را در سال ۱۳۷۲ کارگردانی کرد. او در رابطه با علت عدم ادامه فعالیت فیلمسازی‌اش می‌گوید: بعد از ساخت فیلم «همه‌دختران من» خودم دوست نداشتم کارگردانی و فیلمسازی را ادامه دهم و به دلیل علاقه به بازیگری، دوست داشتم تمرکزم روی این حرفه باشد. من یک بازیگر هستم و دوست داشتم همیشه تمرکزم روی حرفه خودم باشد. به واقع روحیاتم با فضای کارگردانی سازگار نبود. از جمله نکاتی که کمتر در بار‌هاش گفته‌شده، این است که مرحوم سلطانیان در دو فیلم دیده‌ام و مهاجر به عنوان دستیار کارگردان ابراهیم حاتم‌ی کیار کمک می‌کرد.